

Δευτέρα, 17 Οκτωβρίου 2011

Από τον Κωστή Αντύπα

Η ασίστ, και η κατάπτωσή της σε «τελική πάσα»...

Η γέννηση

Η ασίστ σε αντίθεση με τα υπόλοιπα στατιστικά δεν αποτελούσε εξ αρχής στοιχείο προς καταγραφή. Την περίοδο 1946-47 οι ιθύνοντες της *Basketball Association of America*, πρόδρομο του σημερινού NBA, διαπίστωσαν ότι το μοίρασμα του παιχνιδιού και η ικανότητα ενός παίχτη στην πάσα αποτελεί εξίσου αξιόλογο στοιχείο με τους πόντους, τα ριμπάουντ, τα κλεψίματα και τις τάπες, γι' αυτό και εισήγαγαν τον όρο assist^[1]. Σαφής ορισμός βεβαίως τότε δεν υπήρχε. Αρκούσε η ετυμολογική επεξήγηση του όρου, δηλαδή η πάσα που «βοηθά» στην επίτευξη καλαθιού. Μέχρι το 1974 στο NBA, σε αντίθεση με το Ευρωπαϊκό μπάσκετ, δόθηκαν κάποιες επεξηγήσεις για το πότε μία πάσα πρέπει να καταγράφεται ως ασίστ και πότε όχι. Πρέπει; Λάθος. Μάλλον «μπορεί να καταγράφεται ως ασίστ» είναι η σωστή έκφραση...

Η εξέλιξη στην άλλη άκρη του Ατλαντικού

Ο ορισμός που δόθηκε δεν απείχε και πολύ από αυτό ο καθένας καταλάβαινε. «Στο μπάσκετ, ασίστ είναι η πάσα προς ένα συμπαίκτη που άμεσα οδηγεί σε σκοράρισμα»^[2]. Ωραία. Οι sportscasters και οι θεατές καλύφθηκαν από την εξήγηση αυτή. Οι στατιστικολόγοι όμως; Επ' ουδενί. Βλέπετε ο όρος «άμεσα» δυστυχώς μόνο υποκειμενικά μπορεί να ερμηνευτεί. Το αποτέλεσμα ήταν σαν ασίστ να καταγράφονται αυτές που ο εκάστοτε στατιστικός θεωρούσε βοηθητικές τελικές πάσες. Και σαν τέτοιες μέχρι το 1974 θεωρούνταν οι πάσες οι λεγόμενες «μισό καλάθι». Δεν αρκούσε δηλαδή ο αποδέκτης της πάσας να ευστοχούσε, αλλά έπρεπε να είναι και σε προφανή θέση για καλάθι και βεβαίως αμαρκάριστος. Από το 1946 λοιπόν μέχρι και το 1974 οι ασίστ καταγράφονταν μεν, αλλά λόγω της αυστηρότητας που επιδείκνυαν οι στατιστικοί και λόγω της ανωτέρω άτυπης ερμηνείας του όρου «άμεσα», οι επιδόσεις των αθλητών σε αυτόν τον τομέα ήταν σχετικά φτωχές. Χαρακτηριστικό είναι πως πριν το 1974 ελάχιστες ήταν οι χρονιές που ο πρώτος στη σχετική λίστα των περισσότερων ασίστ κατά μέσο όρο είχε πάνω από 10^[1]. Την περίοδο εκείνη έλαμπε στο NBA το αστέρι του Oscar Robertson που αναδείχτηκε 7 φορές πρώτος στις ασίστ. Το 1974 ήταν χρονιά ορόσημο που άλλαξε άρδην το ομιγλώδες τοπίο γύρω από τις ασίστ. Το NBA μοίρασε οδηγίες προς τους στατιστικούς εμπλουτισμένες μάλιστα με παραδείγματα πιθανών φάσεων. Βάσει του εγχειριδίου αυτού, η ασίστ πλέον αποχαρκτηρίζεται από πάσα-βοήθεια για καλάθι και μετατρέπεται σε τελική πάσα. Το μόνο ζητούμενο είναι ο δεχόμενος της πάσα να έχει άμεση πρόθεση για καλάθι και έτσι να ενεργεί. Το αμαρκάριστος, δεν είναι πια κριτήριο. Αν δεχτείς πάσα και με δύο αμυντικούς κρεμασμένους πάνω σου σουτάρεις και ευστοχήσεις, ο πασέρ πιστώνεται την ασίστ. Ακόμα και η τρίπλα επιτρέπεται αρκεί να είναι περισσότερο τρίπλα ισορροπίας και όχι ξεμαρκαρίσματος, να μην περιέχει αλλαγή κατεύθυνσης και να ήταν στην αρχική πρόθεση του επιθετικού. Ακόμα και αν μετά την τρίπλα ακολουθεί μπάσιμο, πάλι η τελευταία πάσα μπορεί να χρεωθεί σαν ασίστ, αρκεί το μπάσιμο να είναι η προφανής ευκολότερη οδός προς το καλάθι και βέβαια... «στην αρχική πρόθεση του επιτιθέμενου»!!! Α, και το καλύτερο. Οπτική επαφή με το καλάθι δεν απαιτείται πια. Αν το guard πασάρει στον ψηλό που παίζει με πλάτη και αυτός εκτελέσει άμεσα, το guard πιστώνεται την ασίστ. Ο Justin Kubatko, στατιστικός αναλυτής των Portland Trail Blazers, δηλώνει:

«At some point along the line, the way a scorekeeper viewed an assist dramatically changed.»^[3]

Τα χέρια των στατιστικολόγων λύθηκαν. Οι επιδόσεις εκτοξεύτηκαν και τα ρεκόρ διαδέχονταν το ένα το άλλο. Βέβαια το NBA δεν αρκέστηκε σε αυτά. Ουσιαστικά το 1974 ορίστηκαν οι κατευθυντήριες γραμμές για το μέλλον του καλύτερου πρωταθλήματος στον κόσμο. Ανακοίνωσε ακόμη και κριτήρια που πρέπει να πληρούνται ώστε κάποιος αθλητής να συμμετέχει στις αντίστοιχες λίστες των κορυφαίων επιδόσεων^[4]. Έτσι, έγινε προαπαιτούμενο η συμμετοχή σε 70 τουλάχιστον αγώνες από τους 82 της σεζόν και η επίτευξη τουλάχιστον 400 ασίστ. Τα παραπάνω ισχύουν από το 1974 μέχρι σήμερα σχεδόν अपαράλλαχτα. Η μόνη αλλαγή που επήλθε έκτοτε ήταν τη σεζόν 1988-89 οπου λόγω του lock-out τα απαιτούμενα παιχνίδια μειώθηκαν σε 43 σε σύνολο 50 και οι ασίστ που απαιτούνταν σε 244. Η αλλαγή αυτή βέβαια ήταν προσωρινή.

Τι πέτυχαν οι ιθύνοντες του NBA;

Τι πέτυχαν οι ιθύνοντες του NBA; Καταργήσανε στην πράξη τους ενδοιασμούς στην κρίση των στατιστικών επιτρέποντας τους να χρεώνουν την πλειοψηφία των τελικών πασών σαν ασίστ. Κατά βούληση πάλι μεν, αλλά με σαφώς λιγότερους περιορισμούς. Να προσθέσω ότι στα χαρτιά, απαγόρευαν τη μεσολάβηση της προσποίησης

ανάμεσα στην τελική πάσα και το καλάθι. Στην πράξη όμως ούτε αυτό εφαρμόστηκε απόλυτα. Για πάμε πάλι όμως...

Τι πέτυχαν οι ιθύνοντες του NBA; Διευκολύνανε το έργο της καταγραφής των ασίστ, αίροντας δύσκολους περιορισμούς και οδηγώντας τη λίγκα σε συνολικά σωστότερα στατιστικά. Εν μέρει σωστό κι αυτό. Για πάμε άλλη μια...

Τι ουσιαστικά πέτυχαν οι ιθύνοντες του NBA; Αυξήσανε τα νούμερα. Αυτό ήταν το ζητούμενο εξαρχής. Η αλλαγή στη θεώρηση της ασίστ δεν ήταν απαίτηση των παιχτών ούτε των στατιστικών υπηρεσιών. Ήταν μία κίνηση προς τη σωστότερη προώθηση του προϊόντος που λέγεται NBA. Ήταν θέμα marketing.

Βλέπετε, το NBA λειτουργούσε από τότε σε επαγγελματικό επίπεδο και όχι μόνο στο αγωνιστικό κομμάτι αλλά σε όλους τους τομείς γύρω από το αθλητικό επιχειρείν. Δεν είναι υπερβολή να πούμε πως στο έδαφος του άνθισε και αναπτύχθηκε η επιστήμη της αθλητικής επιχειρηματικότητας. Η προώθηση λοιπόν του καλύτερου πρωταθλήματος στον κόσμο, απαιτεί συνεχή ανανέωσή αυτού. Πρέπει να βγαίνουν νέα ινδάλματα στο προσκήνιο, να δημιουργούνται νέα ρεκόρ, να καταρρίπτονται επιδόσεις και φυσικά να υπάρχει θέαμα. Φανταστείτε την κούρσα των 100μ αν ακόμα δεν είχε καταρριφθεί το ρεκόρ του Carl Lewis από το 1991. Αν δεν είχαν μεσολαβήσει τα ρεκόρ των Bailey, Green, Powel και Bolt, πως θα αντιμετωπιζόταν το άθλημα; Όπως ακριβώς και το άλμα επί κοντώ στη μετά-Bubka εποχή. Αδιάφορα. Η δημοτικότητα ενός αθλήματος εξαρτάται κατά πολύ από ρεκόρ που σημειώνονται σε αυτό.

Η διαπίστωση αυτή οδήγησε σε παραλήρημα. Κοιτάζτε τα καλοκαιρινά δημοσιεύματα για τους Αμερικάνους που έρχονται να παίξουν μπάσκετ στην Ευρώπη. Όλους, μα όλους, τους συνοδεύει κάποιος τίτλος- ρεκόρ, σχεδόν κατά κανόνα αδιάφορος για τους προπονητές, χρήσιμος όμως για τα MME, άρα και για την προώθηση της λίγκας. Ο ένας για παράδειγμα, πέρυσι ήταν μέλος της 3^{ης} καλύτερης πεντάδας του NCAA στην κανονική περίοδο, ο άλλος έχει το ρεκόρ πχ στα περισσότερα εύστοχα τρίποντα στο 2^ο δεκάλεπτο, ένας άλλος έχει δώσει τις περισσότερες ασίστ σε μία παράταση στη Δυτική περιφέρεια κοκ. Σε ένα πρωτάθλημα που χωρίζεται σε κανονική περίοδο και play-off, σε έξι περιφέρειες, που κάθε αγώνας έχει 4 περιόδους, όλοι κάπου έχουν κάνει κάποιο ρεκόρ. Χώρια οι τίτλοι του πιο βελτιωμένου παίχτη, του καλύτερου 6^{ου} παίχτη κτλ. Και αν δεν βγαίνουν τα ατομικά στατιστικά, θα βγουν τα συνδυαστικά. Πχ, οι δύο αυτοί παίχτες όταν αγωνίζονταν μαζί ήταν το πιο παραγωγικό δίδυμό της περιφέρειας μετά από δύο άλλους...

Ο Oscar Robertson που μεσουρανούσε στο NBA προ του έτους αναφοράς 1974 και έχει κατακυλήσει πια στην 5^η θέση των καλύτερων πασέρ όλων των εποχών δήλωσε όπως αναγράφεται στη Wall Street Journal τον Απρίλιο του 2003:

«These guys want to promote the game and make it about new stats and new records. They don't want yesterday's stars to be today's stars.»^[3]

Ο Oscar Robertson που αγωνιζόταν με το παλαιοημερολογητικό σύστημα καταγραφής των ασίστ είναι από τους μεγάλους χαμένους της αλλαγής θεώρησης της ασίστ. Ο άλλος μεγάλος χαμένος είναι αναμφίβολα ο Magic Johnson (4^{ος} πια στη σχετική λίστα)^[5] του οποίου οι ασίστ ήταν πραγματικά μισό καλάθι. Ήταν σαν αυτό που λέγαμε στο ποδόσφαιρο για τις σέντρες του Beckham: και σε αντίπαλο να βρει, θα μπει...

Ποιοι ήταν οι κερδισμένοι;

Εκτός από το ίδιο το στερέωμα του NBA; Με το καινούργιο σύστημα καταγραφής των ασίστ, ευνοήθηκαν μία πλειάδα σημερινών σταρ, και δύο παλιότεροι. Πρώτος και καλύτερος ο ένας εκ των Διοσκούρων της Utah, ο John Stockton που την περίοδο 1994-95 ξεπέρασε τον Magic στις περισσότερες τελικές πάσες όλων των εποχών. Επιτρέψτε μου, αλλά παρά την τεράστια εκτίμηση που έχω για τον Stockton, σκοπίμως δεν χρησιμοποίησα τον όρο ασίστ. Στις 2 Φεβρουαρίου του 1995 ο Stockton χρειαζόταν μόλις 12 για να περάσει στην 1^η θέση των καλύτερων πασέρ όλων των εποχών. Ο David Stern ήταν στο γήπεδο για τη φιέστα. Ο Stockton έχει ασιώς 11 ασίστ ήδη από τα μέσα της δεύτερης περιόδου, πασάρει από την περιφέρεια στον έτερο των Διοσκούρων Carl Malone, ο οποίος παίρνει την μπάλα στην base-line, με πλάτη στο καλάθι, τριπλάρει προς τα έξω για να ξεμαρκαριστεί, γυρίζει, σουτάρει, ευστοχεί, το γήπεδο στο πόδι, ασίστ! Ποια ασίστ; Μόνο στο NBA, where amazing happens... Στην Ευρώπη ούτε για αστείο.

<http://www.youtube.com/watch?v=c34FunRSbzA>

Άλλοι μεγάλοι ευνοημένοι είναι ο Steve Nash, ο Mark Jackson και ο Jason Kidd. Πανέξυπνοι όλοι και με μεγάλη ευχέρεια στην πάσα. Επίσης ο Rajon Rondo (προβάλλεται ως ο μόνος που μπορεί να φτάσει τον Stockton), που τη σεζόν 2010-2011 σημείωσε σε έναν αγώνα 24 ασίστ και μπήκε και αυτός στη λίστα με τις καλύτερες επιδόσεις όλων των εποχών. Δείτε όμως το [video](#). Τουλάχιστον οι ασίστ που σημειώθηκαν στους γρόνους 2:57, 5:08, 6:00, 6:19, 7:18 του βίντεο δεν θα μέτραγαν σαν ασίστ στην Ευρώπη. Πιο χαρακτηριστική από όλες η ασίστ στο 6:19. Περιέχει τα πάντα. Προσποίηση, βήματα, τρίπλα...

<http://www.youtube.com/watch?v=2dA8qh4dhuk>

Πιο ευνοημένος όλων όμως, ο μεγάλος Scott Skiles ο οποίος στις 30 Δεκεμβρίου του 1990 μοίρασε ούτε λίγο ούτε πολύ 30 ασίστ σε ένα παιχνίδι κρατώντας έκτοτε το αντίστοιχο ρεκόρ^[6]. Οι θεατές πήγαν στο γήπεδο να δουν έναν αδιάφορο αγώνα ανάμεσα στις δύο πιο αδύναμες τότε ομάδες του NBA, τους Orlando Magic και τους Denver Nuggets και γίνανε μάρτυρες αυτού του θαύματος. Αυτή είναι και η μαγεία του NBA και εκεί βασίζεται και η εμμονή για τα ρεκόρ. Και ο καθένας πλέον γνωρίζει ότι το πιο αδιάφορο φαινομενικά παιχνίδι, κάποια συγκίνηση μπορεί να επιφυλάσσει...

Δεν έχω κάποιο λόγο να πιστεύω πως σε ένα παιχνίδι που οι νικητές σημείωσαν 155π ο Skiles δε θα μπορούσε να δώσει 30 ασίστ, σκοράροντας ταυτόχρονα και 22π. αλλά το ίδιο το NBA φρόντισε γρήγορα να αποσύρει από το διαδίκτυο τον εν λόγω αγώνα...

Στην Ευρώπη τι γινόταν;

Το 1976, τη χρονιά που το NBA ξεπέρασε τη δύσκολη εφηβεία του και ουσιαστικά ανδρώθηκε και γιγαντώθηκε, η Ευρώπη διήγαγε την περίοδο του μπασκετικού ρομαντισμού, του ερασιτεχνισμού και του «παίζω για τη φανέλα». Για στατιστικά ούτε λόγος. Ότι έβγαινε από το φύλλο αγώνα. Στην Ελλάδα το ευρύ κοινό γνώρισε το μπάσκετ το 1987. Τα στατιστικά βεβαίως τότε είχαν κάνει τα πρώτα τους βήματα. Με το θέμα των ασίστ όμως; Το 1987 ασίστ θεωρούσαμε και εδώ αυτό που θεωρούσαν ασίστ στο προ 1976 NBA, δηλαδή την πάσα «μισό καλάθι». Το 1993, συνειδητοποιήσαμε πως και μία πάσα στο τρίποντο, και όχι υποχρεωτικά κάτω από το καλάθι ή στον αιφνιδιασμό, μετά από split-out μπορεί να θεωρηθεί ασίστ. Και το μάθαμε με οδυνηρό τρόπο από τον Toni Kukoc στον ημιτελικό του κυπέλλου Πρωταθλητριών στον αγώνα ΠΑΟΚ- Benetton Treviso. Ο αγώνας ισόπαλος, δευτερόλεπτα απομένον, ο Kukoc κάνει drive, τον κλείνουν οι 4 από τους 5 παίκτες του ΠΑΟΚ, πασάρει στον ακάλυπτο πια Ragazzi που σκοράρει πατώντας τη γραμμή των 6,25 τότε. Τελικό 77-79.

<http://www.youtube.com/watch?v=15LB2ETyF9o&playnext=1&list=PL7E483E4C1D8DC52C>

Δεν γνωρίζω αν ήταν αυτή η φάση που μας ανάγκασε να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας περί των ασίστ, αλλά χρονικά συμπίπτει. Πράγματι, μία πάσα σε ακάλυπτο σουτέρ που εκτελεί άμεσα και ευστοχεί είναι ασίστ ακόμα και αν αυτός είναι στο τρίποντο. Και σαν ασίστ καταγράφεται.

Έπρεπε να φτάσουμε στον Φεβρουάριο του 2005 για να κάνει η FIBA αυτό που έκανε το NBA το 1976. Και δεν έκανε και κάτι ξεχωριστό δηλαδή. Μοίρασε στις στατιστικές υπηρεσίες ένα εγχειρίδιο με ορισμούς και παραδείγματα, σβήνοντας από τη θέση της διοικούσας αρχής στο αρχικό κείμενο το «National Basketball Association» και αντικαθιστώντας το με «Federal International Basketball Association»^[7]. Κατά τα άλλα σχεδόν πανομοιότυπο. Κατά τη FIBA λοιπόν από το 2005 και έπειτα οι στατιστικοί στην Ευρώπη είναι επίσημα ελεύθεροι να καταγράφουν σαν ασίστ όλες αυτές που καταγράφουν οι συνάδελφοι τους στην Αμερική από το 1976 και έπειτα.

Στην πράξη βέβαια αυτό δεν ίσχυσε ποτέ. Η υποκειμενική κρίση του στατιστικού υπάρχει πάντα, αλλά σε γενικές γραμμές η τρίπλα (εκτός από την περίπτωση του αιφνιδιασμού), η μη οπτική επαφή με το καλάθι, ο διαταγμός και φυσικά η προσποίηση ακυρώνουν την ασίστ. Στην Ευρώπη δηλαδή, οι στατιστικοί αγνοώντας τις εντολές της FIBA, κρατάνε κατά κάποιο τρόπο την ασίστ στο ύψος της. Γιατί κατά κάποιο τρόπο; Γιατί και το υποκειμενικό στοιχείο έχει τα ελαττώματά του, αλλά και οι απόλυτοι ορισμοί τα δικά τους.

Σύμφωνα με το παράδειγμα του Kukoc, ένας παίχτης που βρίσκει ξεμαρκάριστο συμπαίκτη του έστω και στο τρίποντο και αυτός ευστοχεί, πιστώνεται την ασίστ. Ο Ομπράντοβιτς δίδαξε την Ελλάδα και την Ευρώπη με τον πλέον προκλητικό τρόπο, ότι είναι αμυντική επιλογή να αφήνεις συγκεκριμένους παίκτες αμαρκάριστους στο τρίποντο. Με τον Τσίλντρες στους τελικούς με τον Ολυμπιακό το 2010 και τον Rubio στη φάση των 8 με την Μπαρτσελόνα στην Ευρωλίγκα το 2011. Όταν ο Τεόντοσιτς για παράδειγμα έβρισκε αμαρκάριστο τον Τσίλντρες

στο τρίποντο, τον οποίο σκοπίμως άφηνε ο Περπέρογλου και αυτός ευστοχούσε, ο κάθε στατιστικός χρεώνει ασίστ, όπως οφείλει να κάνει. Και εντάξει, το μισό καλάθι είναι του Τσίλντρες. Το άλλο μισό στην πράξη ποιανού είναι περισσότερο; Του Ομπράντοβιτς που θέλει τον Τσίλντρες να σουτάρει από τα 6,75 και να μην μπαίνει μέσα; Του Περπέρογλου που εκτελεί εντολές; Της Θείας τύχης που πήρε την μπάλα και την έβαλε στο καλάθι; Ή του Τεόντοσιτς που βρήκε ένα παίχτη ξεμαρκάριστο στο τρίποντο, που ήταν εκεί ξεμαρκάριστος ανά πάσα στιγμή για τέσσερις αγώνες; Τέσσερις παρά κάτι για την ακρίβεια... Αυτή η τελική πάσα στο παρελθόν δεν χρεωνόταν ασίστ. Αυτό όμως είναι πταίσμα μπροστά σε αυτό που γίνεται στο NBA.

Συμπέρασμα

Η αλλαγή στη θεώρηση της ασίστ κάνει αδύνατη τη σύγκριση επιδόσεων σε βάθος χρόνου. Θεωρώ τον Τεόντοσιτς αναμφισβήτητα από τους καλύτερους σύγχρονους πασέρ. Άλλα όσον αφορά τον τομέα των ασίστ και εξαιτίας της κατάπτωσης τους σε τελικές πάσες, όπως με τον Stockton και τον Magic, έτσι και με τον Τεόντοσιτς και τον Kukoc τίθεται θέμα διαχρονικότητας. Ως εκ τούτου λοιπόν οι επιδόσεις τους δεν είναι συγκρίσιμες με μετρήσιμα μεγέθη. Όπως δεν είναι συγκρίσιμες και οι επιδόσεις των παιχτών στην Ευρώπη όπου οι στατιστικοί είναι φειδωλοί στις ασίστ ενεργώντας παραδοσιακά, με τους παίχτες του NBA όπου οι στατιστικοί έχουν το ελευθέρως και το χρησιμοποιούν ασύστολα.

«...the comparison of assist statistics across eras is a complex matter...»^[2]

Το NBA λοιπόν κάνει τη δουλειά του. Παράγει ρεκόρ, καταγράφει ασύλληπτες επιδόσεις, προάγει το προϊόν του στην αγορά. Αλλά για να ακριβύνει το προϊόν, «φτύνουνε» η ασίστ. Και λοιπόν; Παράπλευρες απώλειες στο βωμό της επιχειρηματικότητας...

Στην Ευρώπη η ασίστ μετράει ακόμα. Έχει το δικό της ειδικό βάρος ανάμεσα στα στατιστικά, στους πόντους και στα ριμπάουντ. Η FIBA στον αντίποδα εκδίδει οδηγίες, χωρίς να γνωρίζει όμως για πιο λόγο το κάνει και αγνοώντας το marketing plan που κρύβανε πίσω από αυτές οι αρχικοί εκδότες τους στην Αμερική. Και το αγνοούν, γιατί απλούστατα αν το γνώριζαν, θα απαιτούσαν κιόλας την εφαρμογή των οδηγιών...

Μια παρατήρηση

Το ζήτημα πάντως γύρω από τις ασίστ στο NBA δεν έχει λυθεί πλήρως. Επανεμφανίστηκε απρόσμενα σύμφωνα με τη Wall Street Journal^[3] με μια μορφή που ουδείς περίμενε. Βλέπετε στο NBA η κάθε ομάδα έχει τους δικούς της στατιστικούς οι οποίοι όμως ανήκουν σε μία κεντρική υπηρεσία από την οποία έχουν πάρει και την πιστοποίησή τους. Σε κάθε αγώνα λοιπόν, οι στατιστικοί της γηπεδούχου ομάδας κρατάνε στατιστικά και για τις δύο ομάδες. Με δεδομένο το καθεστώς των «τελικών πασών» και το ελεύθερο των στατιστικών να τις χρεώνουν σαν ασίστ παρατηρήθηκε το φαινόμενο, οι ομάδες στην έδρα τους να σημειώνουν περισσότερες ασίστ απ' ότι εκτός έδρας. Για τους Denver Nuggets η διαφορά ήταν της τάξης του 17%! Όταν ζητήθηκε λοιπόν από τους ιθύνοντες του NBA να δώσουν μια εξήγηση για το φαινόμενο αυτό, αρκέστηκαν να πουν μέσω του εκπροσώπου τους ότι υπάρχει μία επιτροπή, που ξαναβλέπει κάθε παιχνίδι και ελέγχει την εγκυρότητα των στατιστικών. Η αλήθεια είναι ότι η εν λόγω επιτροπή-φάντασμα ελέγχει μόνο τους αγώνες που υπάρχει λόγος να ελεγχθούν και αυτό δεν αναιρεί ουδόλως τη «αυξημένη υποκειμενικότητα» που επιδεικνύουν κάποιοι στατιστικοί στο θέμα των ασίστ στα εντός έδρας παιχνίδια.

Η επιτροπή αυτή μάλιστα κατάφερε να οξύνει την τραγελαφικότητα γύρω από τις ασίστ σε μία σπάνια και άκρως «εκκεντρική» εμφάνιση της στο παρελθόν. Στις 3 Μαρτίου του 1990^[8], ο Hakeem Olajuwon σημείωσε quadruple double εναντίον των Warriors με 29 πόντους, 18 ριμπάουντ, 11 τάπες και 10 ασίστ σύμφωνα με τους Rockets. Η επιτροπή εξέτασε τον αγώνα και διαπίστωσε... ότι οι ασίστ δεν ήταν 10, αλλά 9(!) μη κατοχυρώνοντάς του το quadruple-double(!) το οποίο θα ήταν μόλις το 3^ο σημειωθέν στην ιστορία. Ο προπονητής των Rockets Don Chaney δήλωσε τότε:

«What they think is an assist and what we think is an assist must be two different things»

Θα ήθελα να τελειώσω με αυτή τη φράση, που πιστεύω ότι καλύπτει πλήρως αυτό που συμβαίνει στο NBA με τις ασίστ. Για την ιστορία όμως πρέπει να προσθέσω ότι ο Olajuwon έκανε quadruple double τελικά^[9], μετά από λίγες μέρες στις 29 Μαρτίου ενάντια στους Bucks, με 18 πόντους, 16 ριμπάουντ, 11 τάπες και ...10 ασίστ τις οποίες μετά την λαϊκή αποδοκιμασία που δέχτηκε την πρώτη φορά η επιτροπή, ουδείς τόλμησε να τις αμφισβητήσει...

Αναφορές:

- [1] http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_National_Basketball_Association_season_assists_leaders#cite_note-ratereq-2 -*List of National Basketball Association season assists leaders. June 21, 2011*
- [2] [http://en.wikipedia.org/wiki/Assist_\(basketball\)#cite_note-0](http://en.wikipedia.org/wiki/Assist_(basketball)#cite_note-0) -*Assist (Basketball). June 24, 2011*
- [3] <http://online.wsj.com/article/SB123855027541776617.html#articleTabs%3Darticle> -*The NBA's Most Misleading Number. How the Assist Became a Matter of Interpretation - and Why NBA Alumni Say the Kids Get Too Many, Wall Street Journal, April 1, 2009.*
- [4] http://www.basketball-reference.com/about/rate_stat_req.html -*Rate Statistic Requirements.*
- [5] http://www.nba.com/statistics/default_all_time_leaders/AllTimeLeadersASTQuery.html?topic=4&stat=11 -*All Time Assist Leaders. August 16, 2011.*
- [6] http://www.basketball-reference.com/leaders/ast_game.html -*NBA & ABA Game Leaders and Records for Assists. August 16, 2011.*
- [7] <http://homepages.tesco.net/~Roger.Yapp/100405fiba-com-stats-manual.pdf> -*Basketball Statistics Manual, February 2005.*
- [8] <http://news.google.com/newspapers?id=vqIpAAAAIAAJ&sjid=cfADAAAAIAAJ&pg=5625,571665> -*«Akeem hot but- not that hot» Google News Archive. The Spokesman- Review. March 11, 1990*
- [9] [http://en.wikipedia.org/wiki/Double_\(basketball\)#NBA_3](http://en.wikipedia.org/wiki/Double_(basketball)#NBA_3) -*Quadruple Double NBA, August 1, 2011*